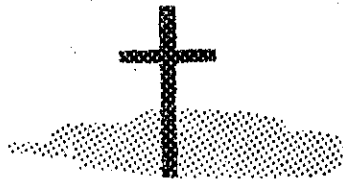

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ**

ΖΗΝΩΝΟΣ

**ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΔΕ
ΚΑΙ ΕΦΟΡΟΥ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ**

**ΕΠΟΙΗΘΗ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ
Υ Π Ο
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΤΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ
ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**

**ΕΚΔΟΣΙΣ:
ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΙΣ ΤΑΧ/ΜΕΙΩΝ
Δ/ΝΣΙΣ ΠΡΟΓΡ/ΣΜΟΥ & ΓΕΝ. ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ

Άριθ. Πρωτ. 32219/2159

Έν Αθήναις τῆ 9-4-1968

«Καθιέρωσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ὁσίου
Ζήνωνος ὡς ἑτησίας ἑορτῆς
τῶν Ταχυδρομικῶν Ὑπαλλήλων».

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ἔχοντες ὕπ' ὄψιν:

1. Τὸ ἀπὸ 27 Μαρτίου 1968 πρακτικόν, τῆς κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς ἡμῶν συσταθείσης Ἐπιτροπῆς, περὶ καθιέρωσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Ὁσίου Ζήνωνος, ὡς ἑορτῆς τῶν Ἑλλήνων Ταχυδρομικῶν Ὑπαλλήλων.

2. Τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ὁσίος Ζήνων, διατελέσας ταχυδρόμος τοῦ Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος, ἀπέθανεν ἐν διοίτητι τὴν 10 Φεβρουαρίου περὶ τὸ 417 μ. Χ., οἱ δὲ Ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι στεροῦνται ἑτησίας ἐπαγγελματικῆς ἑορτῆς.

3. Τὴν πεποίθησιν ἡμῶν ὅτι ἡ καθιέρωσις τῆς ὡς ἄνω ἑτησίας ἑορτῆς θὰ ἐπιδράσῃ εὐνοϊκῶς καὶ θὰ τονώσῃ τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τῶν Ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἀποφασίζομεν

α) Ὅπως ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ὁσίου Ζήνωνος καθιερωθῆ ἐφεξῆς ὡς ἑτησία ἐπαγγελματικῆς ἑορτῆς τῶν Ἑλλήνων Ταχυδρομικῶν Ὑπαλλήλων, τελεῖται δὲ τὴν 10ην Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους πανηγυρικὴ θεία λειτουργία τῆ συμμετοχῆ τῶν Ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων.

β) Ὅπως ἡ σύνταξις τῆς πανηγυρικῆς ἀκολουθίας ἀνατεθῆ εἰς τὸν δσιώτατον Μοναχὸν Γεράσιμον Μικραγιαννανίτην, ὁμογράφον τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Δ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 7348

Ἀριθ. Διεκπ. 3240

Ἀθήνησι 31 Δεκεμβρίου 1968

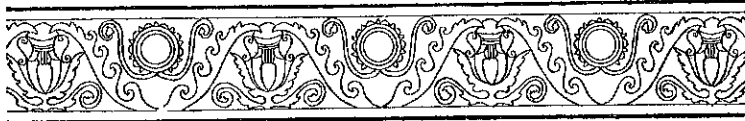
*Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν
Γενικὴν Διεύθυνσιν Ταχυδρομείων
Διεύθυνσιν Προγραμματισμοῦ — Γεν. Ὑποθέσεων
Τμῆμα Μελετῶν*

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 100017/6080/25-10-1968 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ ὑποβάλλατε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ πρὸς ἔγκρισιν τὴν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ὁσιολογιωτάτου Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιανναίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ποιηθεῖσαν «Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος, Αὐτοκρατορικοῦ Ταχυδρόμου, προστάτου δὲ καὶ ἐφόρου πάντων τῶν Ταχυδρομικῶν Ὑπαλλήλων», Συνοδικῆ ἀποφάσει γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῇ συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 5-12-1968, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 25-11-1968 εἰσηγητικὴν περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Μελετίου, Συνοδικοῦ Συνέδρου, ἀποφάσει Αὐτῆς μελετήσαντος καὶ κρίναντος αὐτήν, ἐνέκρινε ταύτην, ὡς καλῶς ἔχουσαν, καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπέχον πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης

Ὅσιος Ζήνων ὁ ταχυδρόμος

10 Φεβρουαρίου

*«Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἑδέμ ζητῶν μόνα,
εἰς τέρπιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου».*

ΤΑ τοῦ βίου αὐτοῦ γινώσκουμεν ἐκ τῆς Φιλοθέου Ἱστορίας ἢ Ἀσκητικῆς πολιτείας τοῦ Θεοδώρητου, Ἐπισκόπου Κύρου. Εἰς τὸν πρόλογον τῆς Ἱστορίας του ὁ Θεοδώρητος δηλοῖ, ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ διὰ τοὺς μοναχοὺς τῆς Ἀνατολῆς, τοὺς ὁποίους ἐγνώρισεν ὁ ἴδιος ἢ ἤκουσε τὴν διήγησιν ἀπὸ αὐτόπτας μάρτυρας ἀξιопίστους, τοὺς μοναχοὺς Ἀφράτ, Μακεδόσιον, ὅστις ἦτο καὶ ὁ πνευματικὸς πατήρ τοῦ Ζήνωνος, ὃν ἐγνώρισε προσωπικῶς. Εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτὴν ἀναγράφει ὅτι «Ζήωνα τὸν θαυμάσιον οὐ πολλοὶ γινώσκουσι, οἱ δὲ γινώσκοντες θαυμάζειν ἀξίως οὐ δύνανται».

Κατὰ τὸν βιογράφον του, ὁ Ὅσιος Ζήνων κατήγετο ἐκ τοῦ Πόντου, ἐκ γονέων ἐνδόξων καὶ πλουσίων, ἦτο ἀξιοματικὸς εἰς τὴν Βασιλικὴν αἰθλήν τοῦ Οὐάλεντος (364-374 μ.Χ.) καὶ ἰταχυδρόμος τῶν Βασιλικῶν γραμμάτων.

Καίτοι δὲ ὁ Οὐάλης ὑπεστήριζε τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Ἀρείου, ἐν τούτοις οὗτος διέτηρσε τὸ Ὁρθόδοξον φρόνημά του. Ἐγνώρισε τὸν Μέγαν Βασίλειον, ὅστις ἀπὸ τὸ ἔτος 370 ἦτο Ἐπίσκοπος Καισαρείας. Αὐτῇ δὲ ἡ οἰκεία ἐπαφὴ μὲ τὸν Μέγαν Βασίλειον εἶχεν ἐμπνεύσει πρὸς αὐτὸν τὴν κλίσιν πρὸς τὸν θρησκευτικὸν βίον καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως «ἀπέθετο τὴν στρατιωτικὴν ζώνην» καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὰ περὶχωρα τῆς Ἀντιοχείας, διὰ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἀσκήσιν.

Ἐγκατεστάθη ἐπὶ τοῦ πλησίον βουνοῦ, ἐντὸς παλαιοῦ τάφου καὶ ἠσκέετο εἰς τὰς μοναχικὰς ἀρετάς. Δὲν εἶχε λύχνον, οὔτε κιβώτιον, οὔτε τράπεζαν, οὔτε βιβλίον, οὔτε στρώμα.

Ἡ στρωμνὴ του ἦτο μία παλαιὰ στιβάς, ἀπὸ χόρτα, καὶ ἄλλα τινὰ τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐστρωμένα ἐπὶ πετρῶν. Ἐνδυμῖα του εἶχεν ἐν παλαιὸν ῥάκος ἢ τροφή του ἦτο ἄρτος μικρός, ὁ ὁποῖος ἐδίδετο εἰς αὐτὸν ἀνὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ ἕνα φίλου του, τὸ δὲ ὕδωρ ἔφερεν ὁ ἴδιος ἀπὸ μακρονὸν τόπον.

Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπιδρομὴ τῶν Ἰσαύρων καὶ κατέσφαξαν πολλοὺς ἀσκητὰς, ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ διὰ τῆς προσευχῆς του ἀπέφυγε τὴν σφαγὴν καὶ οἱ ἐπιδρομεῖς δὲν διέκρινον τὴν εἰσοδὸν τοῦ κελλίου του.

Ἐξῆσεν ἐν ἀσκήσει 40 ἐν ὄλω ἔτη καὶ ἔχαιρε μεγάλης ὑπολήψεως ἐκ μέρους τῶν μοναχῶν λόγῳ τῆς Ἀγιοσύνης του καὶ μετὰ σκληραγωγημένην καὶ ἐνάρετον ἀσκήσιν ἀπῆλθεν εἰς Κύριον ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἐπισκόπου Ἀλεξάνδρου περὶ τὸ ἔτος 417 μ.Χ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2437 τῆς 17/2/1966 φύλλον τοῦ Θρησκευτικοῦ

περιοδικῷ «ΖΩΗ», ἐν σελίδι 56 καὶ εἰς τὴν στήλην τῶν γεγονότων ἀναγράφεται, ὅτι ἓνας Πορτογάλος ταχυδρομικὸς ὁ Γκ. Φερρέρια, ὁ ὁποῖος ἐθεώρησεν ἀληθινὴν ἀνακάλυψιν τὴν ἐνδιαφέρουσαν αὐτὴν περίπτωσιν, ἔγραφε πρὸ ὀλίγων ἔτων: «ὅτι ἕνα βρονόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐπικαλούμενοι καὶ προβάλλοντες τὸν ἀρχαῖον συνάδελφον, τὸν Ἅγιον Ζήνωνα, τὸν ταχυδρόμον, πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως γίνῃ γνωστὸς καὶ τιμηθῇ προσηκόντως ἀπὸ τοῦς λειτουργοῦς τῶν Πορτογαλικῶν ταχυδρομείων». Ἐὰν ταῦτα γράφῃ ὁ Πορτογάλος, πόσω μᾶλλον ἰσχύουν αὐτὰ δι' ἡμᾶς τοῦς Ἑλληνας, ποὺ εἶναι ὁ ἰδικὸς μας ὁ Ἅγιος Ταχυδρόμος;— προσθέτει τὸ περιοδικὸν «ΖΩΗ».— Ἄς σκεφθοῦν λοιπὸν τὸ θέμα οἱ Ἕλληνες Ταχυδρομικοί.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς θερμῶς τὴν σύστασιν ταύτην καὶ εὐχόμεθα δλοφύχως ὅπως οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἑλλάδος τιμήσουν τὸν Ἅγιον τοῦτον ὡς προστάτην των καὶ τελοῦν πανηγυρικὴν θείαν Δειτουργίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης του, ἢ τὴν πρῶτην Κυριακὴν μετ' αὐτῆν, συντασσομένης πρὸς τοῦτο καὶ εἰδικῆς Ἀκολουθίας ὑπὸ τοῦ Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πατρὸς Γερασίμου Μικραγιαννανίτου.

Εὐχόμεθα δλοφύχως, ὅπως τὸ σύντομον τοῦτο σημείωμα ἀποτελέσῃ ἀφορμὴν πραγματοποιήσεως τῆς ὠραίας ταύτης ἰδέας.

Κατωτέρω ἀναδημοσιεύομεν ὁλόκληρον τὸν βίον αὐτοῦ ἐκ τῆς Φιλοθέου Ἱστορίας Θεοδωρήτου δημοσιευθέντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρολογία τοῦ Migne τόμος 83, σελ. 1396-1400.

Γ. Π. ΓΥΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἑλληνικὴ πατρολογία τόμος 82, σελ. 1396-1400.

Θεοδωρήτου Ἐπισκόπου Κύρου LXXXII

Φιλόθεος Ἱστορία. Ἡ ἀσκητικὴ πολιτεία. 1859.

IB' Ζήνων.

Ζήνωνα τὸν θαυμάσιον οὐ πολλοὶ μὲν γινώσκουσιν, οἱ δὲ γινώσκοντες θαυμάζειν ἀξίως οὐ δύναται.

Ὅστος γὰρ πλοῦτον ὅ,τι μάλιστα πλείστον ἐν τῇ πατρίδι καταλιπὼν (αὐτὴ δὲ ἦν ὁ Πόντος), ἀπήλαυσε μὲν, ὡς ἔλεγε, τῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου ναμάτων, γειτονεύοντος, καὶ τὴν Καπαδοκίαν ἀρδεύοντος, τῆς δὲ ἀρδείας ἀξίους ἀπέδωκε τοῦς καρπούς.

Ἐθὺς μὲν γὰρ Οὐάλεντος τοῦ Βασιλέως ἀναρωθέντος, τὴν στρατιωτικὴν ἀπέθετο ζώην. Ἐγκατείλεκτο δὲ τοῖς τὰ Βασιλέως ὀξέως διακομίζουσι γράμματα. Ἀπὸ δὲ τῶν Βασιλείων εἰς τινα τάφον δομησῆς (πολλοὺς δὲ ἔχει τὸ τῆ Ἀντιοχείᾳ παρακείμενον ὄρος) μόνος διῆγε, τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, καὶ τὸ ταύτης ὀπτικὸν ἀπορρίπτων καὶ τὴν θείαν φανταζόμενος θεωρίαν καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ τιθέμενος, καὶ πτέρυγας λαβεῖν, ὡσεὶ περιστρεφῶς ἐφιέμενος, καὶ εἰς τὴν θείαν κατάπαντι ἀναπτήναι ποθῶν.

Τοῦτου χάριν, οὐ κλίνην εἶχεν, οὐ λύχνον, οὐκ ἐσχάραν, οὐ χύτραν, οὐ ληκύ-

ν, οὐ κιβώτιον, οὐ βιβλίον, οὐκ ἄλλο τι. Ἄλλὰ ράκια μὲν ἡμπείχето παλαιὰ
ὑποδήματα δὲ ὡσαύτως δεσμῶν δεόμενα· διήρητο γὰρ τῶν καττυμάτων τὰ
ματα.

Ταυ' ἐνὸς δὲ μόνου τῶν γνωρίμων τὴν ἀναγκαίαν τροφήν ἐπορίζετο. Αὕτη δὲ
εἷς ἄρτος δύο χορηγούμενος ἡμέραις, τὸ δὲ ὕδωρ πόρρωθεν ἀρυόμενος αὐ-
ἔφερε. Καὶ πότε τις αὐτὸν ἀχθοφοροῦντα θεασάμενος, ἰκέτευσε κουφίσαι τοῦ
ου. Ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἀντέτεινε, διδάσκων ὡς οὐκ ἀνέξεται μεταλαβεῖν ὕ-
ος ὑπ' ἄλλου κομισθέντος. Ὡς δὲ οὐκ ἐπεισεν, ἔδωκε τὰ σταμνία· δύο γὰρ ἀμ-
ν ταῖν χεροῖν ἐπεφέρετο. Ὡς δὲ εἰσω τῆς αὐλίου θύρας ἐγένετο, ἐκχέας τὸ
ἠρ καὶ διαρράνας, πάλιν ἔδραμεν ἐπὶ τὸν κρουνόν, ἔργω βεβαιώσας τοὺς
ους. Καὶ γὰρ δὲ ὅτε πρῶτον αὐτὸν ἱστορῆσαι ποθήσας εἰς τὸ Ὄρος ἀνήλθον,
ασάμην ταῖν χεροῖν τὰ σταμνία κατέχοντα. Εἶτα ἠρόμην, ὅπου εἴη τὸ τοῦ
μασίου Ζήνωνος καταγώνιον· ὃ δὲ ἤμιστα ἔλεγεν εἰδέναι μονάζοντα ταύτη
προσηγορίᾳ καλούμενον. Ἐγὼ δὲ αὐτὸν εἶναι τοπάσας εἰκόμην, τεκμήριον
κείμενος τῶν λόγων τὸ μέτριον. Ὡς δὲ εἰσω τῆς θύρας ἐγενόμην, στιβάδα
ν ἀπὸ χόρτου συγκεκλιμένην καὶ ἕτερον τινὰ φορυτὸν ἐπὶ τῶν λίθων κατε-
ωμένον, ὡς μηδεμίαν ἐκεῖθεν οἱ ἐπ' ἐκείνῳ καθήμενοι ἀποφέρουσι βλάβην.

Ὡς δὲ πολλοὺς περὶ φιλοσοφίας ἐκινήσαμεν λόγους (ἐγὼ μὲν γὰρ ἐπυθανό-
ν, αὐτὸς δὲ ἡμῖν ἀ ν ἐ π τ υ σ σ ε τὰ ζητούμενα). Καὶ ἔδει λοιπὸν ἐπανείναι οἷ-
ε, ἰκέτευον αὐτὸν δοῦναι τὰ τῆς εὐλογίας ἐφόδια. Ὁ δὲ ἀντέτεινε, πληροῦν ἡ-
τὴν εὐχὴν ἔνομον εἶναι λέγων καὶ ἑαυτὸν μὲν ἰδιώτην καλῶν, στρατιώτας δὲ
ς ὀνομάζων. Καὶ γὰρ ἐτύγγαλον τηνικάδε τὰς ἱεράς βίβλους τῷ θεῷ ὑπα-
γιγνώσκων λαῶ. Ἡμῶν δὲ τὴν νεότητα προβαλλομένων καὶ τῆς ἡλικίας τὸ ἄω-
(ἄρτι γὰρ ἰούλου βραχεῖαν τινα προβολὴν ἐδεδέγμεθα) καὶ διομνυμένων
οὐκ ἤξομεν αὐθις, εἰ τοῦτο δράσαι νῦν βιασθειήμεν· μόλις ὄψεσθε ταῖς
ίαις ἐπικαμφθεῖς, προσήνεγκε μὲν τῷ Θεῷ τὴν πρεσβειαν· μακρὰν δὲ ὑπὲρ
πρεσβείας ἀπολογίαν ἐξέτεινε, ἀγάπης εἶνεκα καὶ εὐπειθείας τοῦτο πεποιτη-
μι λέγων· καὶ γὰρ ἠκούομεν εὐχομένου πελάζοντες.

Ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ φιλοσοφίας ὕψει τοσαύτην ἔχειν φρονήματος μετριότητα πρε-
την ἄνδρα (τεσσαράκοντα γὰρ ἔτη ἐν τῇ ἀσκήσει διηνεκῶς ἐτύγγαλον), τίς
εἰξίως θαυμάσει; ποίαν δὲ ἂν τις τῷ μεγέθει πρόσφορον εὐφημίαν ποιήσαιο;
οὔτον δὲ ἀρετῆς κεκτημένους πλοῦτον, ὡς πενία τῇ ἐσχάτῃ συζῶν, εἰς τὴν θείαν
ἡσάν μετὰ τῶν πολλῶν κατὰ Κυριακὴν ἡμέραν ἐφοῖτα· καὶ τῶν θείων ἐπαίων
ον, καὶ τοῖς διδασκάλους ὑποτιθεῖς τὰ ὅσα, καὶ τῆς μυστικῆς μεταλαμβάνων
πέξεως, εἰς τὸ καινὸν ἐκεῖνο καταγώνιον ἐπανήει· οὐ κλειδὸν ἔχων, οὐ
ακα καταλιμπάνων· ἄβατον γὰρ ἦν τοῖς κακούργοις, καὶ παντελῶς ἄσυλον,
ον ἔχων ἐκείνον τὸν φορυτὸν. Βίβλον δὲ μίαν παρὰ τῶν συνήθων λαμβάνων,
γίγνωσκεν ἅπασαν· καὶ ταύτην ἀποδιδούς πρότερον, οὕτως ἐτέραν ἐλάμβα-
Ἄλλ' ὅμως κλειθρα οὐκ ἔχων, οὐδὲ μοχλοῖς χρώμενος, ὑπὸ τῆς ἀναθεν χάρι-
ἐφρουρεῖτο. Καὶ τοῦτο σαφῶς δι' αὐτῆς τῆς πείρας ἐμάθομεν. Ὅτε γὰρ
Ἰσαύρων ὁ λόχος νύκτωρ κατέλαβε τὴν Ἀκρόπολιν, εἶτα μετὰ τὴν ἔω-
ρις αὐτῆς τῆς ὑποφωίας κατέδραμον, πολλοὺς μὲν ἄνδρας, πολλὰς δὲ γυναῖ-
κων ἀσκητικῶν μειούσας βίον, ἀπηνῶς κατηκόντισαν. Τότε τοῖνυν ὁ θεοῖς
ς ἀνὴρ, τῶν ἄλλων θεώμενος τὰς σφαγὰς, εὐχῆ τὰς ἐκείνων κατεμαύρωσεν
ς· καὶ διὰ τῆς θύρας ἰόντες οὐκ ἐθεώρουν τὴν εἴσοδον. Ὡς δὲ ἔφασκε μάρ-
ι καλῶν τὴν ἀλήθειαν καὶ τρία μεράκια ἐναργῶς ἐθεάσατο ἅπαν ἐκείνων
αὔνοντα τὸ στίφος, σαφῶς τοῦ Θεοῦ τὴν οἰκειάν χάριν ὑποδεικνύντος. Ὁ-
ν μὲν οὖν ἔξη βίον ὁ θεοῖς οὗτος ἀνὴρ καὶ οἴας θεῶθεν ἀπῆλυσεν χάριτος,

Λίαν αὐτὸν ἠγία καὶ ἔδακνε, τὸ διανεῖμαι τὴν περιουσίαν, καὶ μὴ κατὰ τὸ Εὐ-
αγγελικὸν διαπραθῆναι τε καὶ διανεμηθῆναι νόμον. Αἴτιον δὲ τούτου ἦν τῆς
τῶν ἀδελφῶν ἡλικίας τὸ ἄωρον.

Ἐπειδὴ γὰρ κοινὰ ἦν τὰ τε κτήματα, καὶ τὰ χρήματα, αὐτὸς μὲν καταλα-
βεῖν τῆς διανομῆς ἔνεκεν τὴν ἐνεγκοῦσαν οἴκῃ ἤθελεν· ἐτέρῳ δὲ τῆς οὐσίας ἀπο-
δόσθαι τὸ μέρος ἔδεδίει, μὴ πλεονεξία οἱ ἀνοούμενοι κατὰ τῶν ἀδελφῶν χρησάμε-
νοι, βλασημίαις αὐτὸν περιβάλλωσι. Τούτους ἐν ἑαυτῷ στρέφων τοὺς λογισμοὺς,
πολὴν τὴν ἀπόδοσιν ἀνεβάλλετο χρόνον, ὕστερον δὲ τιμὴ τῶν γνωρίμων ἀπο-
δόμενος ἀπαντα, τὰ μὲν πλεῖστα διένειμε, μεταξὺ δὲ ἀρρωστία συμβάσα περι-
τῶν λειπομένων βουλευσασθαι κατηνάγκασε. Μεταπεινῶμενος τοίνυν τὸν τῆς
πόλεως Πρόεδρον (ἦν δὲ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος) τὸ τῆς εὐσεβείας ἀγλαΐσμα,
τῆς ἀρετῆς τὸ ἀρχέτυπον, ἢ ἀκριβῆς τῆς φιλοσοφίας εἰκὼν, «Δεῦρο, ἔφη,
ὦ θεῖα μοι κεφαλὴ, γενοῦ καὶ τῶνδε τῶν χρημάτων ἀριστος οἰκονόμος κατὰ τὸν
θεῖον αὐτὰ διανέμων σκοπόν, ὡς ἐκείνῳ τῷ κριτῇ τὰς εὐθύνas ὑπέξων. Ἐγὼ
μὲν γὰρ ἄλλων αὐτουργὸς ἐγενόμην ἐγὼ, καὶ διέδωκα ἢ ἐνόμιζον ἀριστα· καὶ τὰ
λειπόμενα δὲ παραπλησίως οἰκονομεῖν ἐβουλόμην. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τούτου τοῦ βίου
μεταθῆναι κελεύομαι, σὲ τούτων οἰκονόμον καθίστημι, ἀρχιερέα τε ὄντα καὶ
τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίως πολιτευόμενον».

Τὰ μὲν οὖν χρήματα ὡς θεῖο ταμίᾳ παραδέδωκεν. Αὐτὸς δὲ οὐ πολὴν ἐπιβίω-
σας χρόνον, οἷά τις Ὀλυμπιονίκης ἀπὸ τῶν σκαμμάτων ἀπῆρεν, οὐ παρὰ ἀν-
θρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ Ἀγγέλων τὴν εὐφημίαν δεξάμενος. Ἐγὼ δὲ καὶ
τούτῳ πρὸς τὸν Δεσπότην ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεῦειν ἀντιβολήσας, εἰς ἐτέραν διή-
γησιν τοῦ λοιποῦ μετατρέφομαι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Σωφρονίου Εὐστρατιάδου: Ἀγιολόγιον σελίς 163.
Migne: Ἑλληνικὴ Πατρολογία τόμος LXXXII τόμος 82 σελίς 1396—1400.
H. Deleyave: Synaxarium Ecclesiae Constantinopolitanae σελίς 456—457.
F. Hulkin: Bibliotheca Hagiographica Graeca. Tome II p. 321.
Festugière: Antioche Païenne et Chrétienne - Libanius - Chrysostome et
les moines de Syrie. Paris 1951, σελίς 280—282.
Glaniille: Downey: A. History of Antioche in Syria from Seleucus to
the Arabe conquest. Princeton, Princeton University Press 1961 XVII—159
p. et 2 pl. Βιβλιοκρισία ὑπὸ M. van Esbroeck in Analecta Bollandiana LXXX
τόμος 80 σελίς 202—204, εἰς σελίδα 439 ἀφ. 555 ἀναφέρει διὰ τὸν Ζήνωνα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

**Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Ζήνωνος Αὐτοκρατορικοῦ Ταχυδρόμου,
προστάτου δὲ καὶ ἐφόρου πάντων
τῶν Ταχυδρομικῶν Ὑπαλλήλων.**

Μηνὶ Φεβρουαρίῳ

Μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς τῇ ἀμέσως ἐρχομένη Κυριακῇ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος, Αὐτοκρατορικοῦ Ταχυδρόμου, προστάτου καὶ ἐφόρου πάντων τῶν Ταχυδρομικῶν Ὑπαλλήλων.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανόων ταγμάτων.

Τῆς σφαλλομένης εὐκλείας Ζήνων μακάριε, λιπὼν τὰς ἀπολαύσεις, οὐρανόφρονι γνώμῃ, τοῖς λόγοις τοῦ Σωτῆρος πίστει θερμῇ, ἠκολούθησας Ὅσιε, ἀγγελικὴν πολιτείαν ἐπὶ τῆς γῆς, μετὰ σώματος ἐλόμενος.

Τῶν προσηκόντων τὰς σχέσεις ἀπαρνησάμενος, Κυρίῳ ᾠκειώθης, σταυρωθεὶς τοῖς ἐν κόσμῳ, Ζήνων θεοφόρε, καὶ τοῦ φωτὸς ἐπληρώθης τῆς χάριτος, δι' οὗ παθῶν ἀπελάυνεις πᾶσαν ἀχλὺν, καὶ δαιμόνων τὴν ἐπήρειαν.

Επιστολεὺς πέλων Ζήνων τοῦ αὐτοκράτορος, τῷ Βασιλεῖ τῆς δόξης ἠκολούθησας χαίρων, καὶ ἐπιστολοφόρων ὄφθης θερμὸς βοηθὸς θεῖῳ Πνεύματι, ἀγγελικῶς βιοτεύσας ἐπὶ τῆς γῆς· διὰ τοῦτο εὐφημοῦμέν σε.

Τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλέως τὴν ὑπουργίαν, σοφέ, καταλιπὼν ἐμφρό-
ως, Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἐδούλευσας ὁσίως Χριστῷ τῷ Θεῷ,
ὡς θεράπων πιστότατος· ὅθεν τῆς δόξης τῆς θείας ἐν οὐρανοῖς, Πά-
τερ Ζήνων, κατηξίωσαι.

Δόξα. ᾠχος α'.

Τῆς αἰωνίου ζωῆς τὸν πλοῦτον, ἐταμιεύσω πανσόφως, ἀσκητι-
κοῖς σκάμμασι, Ζήνων παμμακάριστε· τῶν γὰρ χαμαὶ κει-
μένων, ὀλιγκῶς μακρύνας, δι' ἄκρας ἀσκήσεως, τὸν Θεὸν ἐξεζήτη-
σας· καὶ εὐρῶν ὃν ἐπόθει, μακαρισμοῦ θείου ἠξίωσαι, τυχῶν τοῦ
θείου τέλους. Ἀλλὰ πρέσβευε δεόμεθα, Πάτερ, δοῦναι ἡμῖν πται-
σμάτων ἄφεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στε-
ναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἔξ ἄγνων λαγόνων σου,
σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἀποστιχα.

ᾠχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνάστης.

Καθάρας τὴν καρδίαν σου, δι' ἐγκρατείας Ὅσιε, ἐπληρώθης,
οὐρανίων δωρεῶν, ἐκλάμπων Πάτερ Ζήνων, ζωῆς τῆς ἐναρέ-
του, τῆ σῆ ἀσκήσει τὰς λαμπρότητας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Τὸν κόσμον καταλέλοιπας, ζωὴν πρὸς ὑπερκόσμιον, Πάτερ Ζή-
νων, ἐπειγόμενος στερρῶς, δι' ἐγκρατείας πάσης· ἦς ὦφθης
κληρονόμος, καλῶς τελέσας τὸν ἀγῶνα σου.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον...

Δοχείον ὦφθης εὐχρηστον, καὶ ὄργανον εὐάρμοστον, Πάτερ Ζή-
νων, ἐπιτνοίας θεϊκῆς, ὑπεραρθεὶς τῆς ὕλης, αὐλῶ πολιτείας,
καὶ Ταχυδρόμων φύλαξ ἕτοιμος.

Δόξα. *Τριαδικόν.*

Τριάς ἡ ὁμοούσιος, Μονάς ἡ τριουπόστατος, Πάτερ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις, Ζήνωνος τοῦ Ὁσίου, δίδου τῷ κόσμῳ τὰ ἔλεή σου.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Αφράστως ἀπεκύησας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, Θεοτόκε, εἰς ἀνάπλασιν ἑροτῶν, τὸν πάντων Βασιλέα· ὃν μητρικῶς δυσώπει, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τὸν Προοιμακόν, τὸ α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ι΄ καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ΄ τοῦ τυχόντος ἤχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια στ΄ τὰ ἐξῆς:

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν ζωὴν τὴν ἐπίκτητον, καὶ στρατείαν τὴν πρόσκαιρον, βουνεχῶς κατέλιπες Ζήνων Ὅσιε, τρωθεὶς ἀγάπῃ τῇ κρείττονι, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, καὶ ἰσάγγελον ζωὴν, μετὰ σώματος ἐξήσας· ὄθεν ἔτυχες, οὐρανίων χαρίτων ἐπαξίως, καὶ Ἀγγέλων συμπολίτης, καὶ κοινωνὸς ἐχρημάτισας.

Εγκρατεία ἐνέκρωσας, τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, καταπλήξας ἅπαντας τῇ ἀσκήσει σου, τὴν δὲ ψυχὴν ἀπετέλεσας, δοχείον ὑπέριμνον, ἀπορροίας θεϊκῆς, καὶ αὐλοῦ ἐλλάμψεως, Ζήνων Ὅσιε, τῆς Ἁγίας Τριάδος· ἢ παρέστης, στεφηφόρος θεοφόρε, θείαν καρπούμενος μέθεξιν.

Ως τὸ ὄρος κατέλαβες, οὐρανίῳ φρονήματι, πρὸς ὄρη αἰώνια καθὰ γέγραπται, τὴν σὴν διάνοιαν ὕψωσας, ἐν τάφῳ οἰκήσας δέ, καρτερίᾳ ἀληθεῖ, παντὶ κόσμῳ νενέκρωσαι, Ζήνων Ὅσιε, καὶ παρέχεις βοήθειαν ταχεῖαν, τοῖς πιστοῖς γραμματοφόροις, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος δὲ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας τῷ Κτίστῃ σου, τῆς σῆς καρδίας τὴν ἔφεσιν, καὶ νοὸς τὰ κινήματα, πρὸς τούτου τὸ θέλημα, κατεύθυνας Πάτερ· ὄθεν θελημάτων, τῶν τῆς σαρκὸς ἀπαρνηθεῖς, τὴν κοινωνίαν ἐνθέῳ ἔρωτι, ὡς ἄγγελος ἐβίωσας, σωματικῶς Ζήνων Ὅσιε, καὶ Ἀγγέλων τῆς στάσεως, μετὰ τέλος ἠξίωσαι.

Σώματος ἀπέρριψας, πᾶσαν τὴν πρόνοιαν Ὅσιε, τῷ Θεῷ ἀναθέμενος, τὴν ζωὴν σου ἄπασαν, ἀδυστάκτῳ πίστει ἔνθεν ἐν τῷ τάφῳ, Πάτερ συγκλείσας σεαυτόν, πᾶσαν ἀπάτην ἐχθροῦ ἐνέαψας, συντόνοις σου δεήσεις, καὶ ἀγρυπνίαις καὶ δάκρυσι, καὶ οὐ Πνεύματος σκήνωμα, φωταυγὲς Ζήνων πέφνης.

Ηυσας στερρότατα, τὸ τῆς ἀσκήσεως στάδιον, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας· ἐντεῦθεν ἀπειληφας, Ζήνων θεοφόρε, χάριν τοῦ παρέχειν, τοῖς τῶν γραμμάτων κομισταῖς, ἰσχὺν καὶ θεῖαν ὄντως ἀνληψιν· διὸ γραμματοφόροι σε, προστάτην θεῖον ἐκτήσαντο, καὶ χιδρῶς ἐορτάζουσι, τὴν σεπτὴν, Πάτερ, μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὁ θεοφόρος Ζήνων, τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς τὰς χάριτας, ἐμφανεστέρας κόσμῳ παρίστησιν, ἐν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ μνήμῃ· ὁσιότητι γὰρ καὶ ἀληθείᾳ, κοσμήσας τὸν βίον, πρὸς ἐργασίαν οὐ κρείττονος, διεγείρει τοὺς θεῶντας· χαίροις ὁ δι' ἀσκήσεως ἑρρᾶς, τῶν προσούλων ἐνοιῶν τὸν νοῦν καθάριας, καὶ τῶν αὐτῶν ἰφάσεων, δεξάμενος τὴν χάριν· χαίροις ὁ τῇ ἀνωθεν ἰσχυί, τῶν οὐ ἐχθροῦ ἐπινοιῶν κατισχύσας, καὶ οἰκείας ἀσθενείας περιγενόμενος· χαίροις ὁσίων ἔργων ὑποτύπωσις, Μοναζόντων στάθμη, καὶ ἰσχυρῶν ἐπιστολέων, πρεσβευτῆς πρὸς Κύριον· Ὡς πρέσβευε ὁμοῦ Πάτερ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τὸ Δογματικὸν Θεοδοκίον τοῦ ἡχου.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον, Ὁ Κύριος ἐθασίλευ... καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1).

Αικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν θάσσανος. Ἦδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν εἰρήνη. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς τῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἰταῦ Ὅς νομισθῶν ἐν νεκροῦσι ἐδικίμασεν αὐτούς, καὶ ἐξέλε-

λοκάρπωμα θυσίας, προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ θασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάθημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ θραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ θολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε, οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, θίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἄρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ

ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ
λόγους καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι
ἄρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
αὐτοῦ.

Εἰς τὴν *Λιτάνην*, Ἰδιόμελα.

ᾠχος α΄.

Οσιε Πάτερ, ἀγάπη θεία περωθεῖς, τὰ ἐν κόσμῳ ἡδέα ἀπώσω,
καὶ ὄλη ψυχῇ ἠτένισας, πρὸς μόνα τὰ μένοντα· καὶ τῷ πόθῳ
ατάλληλον ἐπιδειξάμενος τρόπον, ἀσκητικοῖς ἀγῶσι διέπρεψας,
χρὶ τῆς μελλούσης ζωῆς τὰς ἀπαρχὰς ἐν δυνάμει θεία ἐκτίσω· ἀ-
έμπτῳ γὰρ πολιτείᾳ τοῦ παρακλήτου ἢ χάρις, θαυμαστικῶς ἐν σοὶ
ἤργει. Ἄλλ' ὦ Ζήνων μακάριε, τῇ Παναγίᾳ Τριάδι πρέσθευε, ὑ-
ἔρ τῶν τιμώντων σε.

ᾠχος β΄.

Τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος τὸν χρηστὸν καὶ ἐλαφρόν,
τὰς ἐν κόσμῳ φροντίδας ἀπέρριψας, ὡσπερ ἄχθος βαρὺ, Ζή-
ων θεόσοφε· καὶ συντόνῳ χρησάμενος δρόμῳ, τῆς στενῆς καὶ τε-
υμμένης ἡψω ὁδοῦ, ἐν τῷ ὄρει ἀνελεθὼν· δι' ἧς τοῦ ἐχθροῦ τὰς με-
ιδείας ἐστένωσας τῷ πλάτει τῶν πόνων σου, καὶ πρὸς τὸ πέρας
υθασας τῆς ἄνω κλήσεως· Χριστὸς γὰρ τοὺς ἰδρωτάς σου ὡς
ροσφορὰν δεξάμενος, αἰωνίως σε δοξάζει Ὅσιε.

ᾠχος γ΄.

Ωσπερ θάλαμον φωτὸς τὸν τάφον ὄκησας Ὅσιε, νεκρὸς τῷ
κόσμῳ γενόμενος, καὶ ἐν Χριστῷ ζῶν καὶ κινούμενος· καὶ
κράτειά πολλῇ ὑποπιάσας τὸ σῶμα, θεωριῶν θείων ἠξίωσαι, καὶ
σοδοῦτος χάριτος, ἐν μετοχῇ ἀρρήτῳ θεωθεῖς· ὅθεν αἰδέσιμος
ρηθῆς πᾶσι καὶ ἐχθροῖς φοβηρός, ἐνεργεῖα κρείττονι· καὶ νῦν ἀ-
κεκαλυμμένως τρυφῶν τῆς μακαρίας δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν Χρι-
ὸν δυσώπει, Ζήνων θεόληπτε.

ᾠχος δ΄.

Ασκητικῆς πολιτείας καλλιεργήσας τὴν ἄρουραν, ἐναρέτων
καμάτων τοὺς καρπούς, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξήνεγκας Πάτερ· ὑπέο

παρέχεις πᾶσι τὰς ἀποδείξεις, τῆς ἐν σοὶ λαμπρότητος· διὸ τὴν μνήμην σου ἄγοντες, θεοφόρε Ζήνων, βοῶμεν σοι· Τῷ Κυρίῳ αἰεὶ πρέσβευε, σῴζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τῆς ἰσαγγέλου ζωῆς ἀκηλίδωτον ὠφθης ἔσοπτρον, ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς πολιτευσάμενος, Ζήνων Πάτερ Ὅσιε· τοῦ Παρακλήτου γὰρ τὴν ἀγγελίαν, μυστικῶς ὑπεδέξω, χωρισθεὶς τῶν γενηρῶν· ὅθεν πᾶσιν ἐκφαίνεις, ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀντίδοσιν, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος ἡχου καὶ εἶτα τὰ ἐξῆς τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρων τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ, τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἀπεμάκρυνας Ὅσιε, καὶ ἄσαρκον πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ὑπελθὼν, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες τὰ φρυάγματα, καὶ δόξης τῆς κρείττονος, κοινωνὸς καὶ συμμετοχὸς, καὶ τῆς ἀλήκτου, εὐφροσύνης συνόμιλος, Ζήνων Ὅσιε, ἀληθῶς ἀναδέδειξαι· ταύτην γὰρ προορώμενος, οὐδόλως ἐνάρκησας, τῆς ἐγκρατείας τοῖς πόνοις, ἀλλὰ προθύμως διήνυσας, ζωῆς τὸν ἀγῶνα, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνων, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ θεοφόρος ἀνὴρ, τῶν ἀσκητῶν περιφανὲς σεμνολόγημα, ἀγάπης θείας ὁ ἀνθραξ, ὁ καταφλέξας παθῶν, μοχθηρίαν πᾶσαν θείῳ Πνεύματι· νηστείας ὑπόδειγμα, ταπεινώσεως σκῆνωμα, τῆς καρτερίας, ἀκατάβλητος πρόβολος, τύπος ἄριστος, θεωρίας καὶ πράξεως· χάριτος θείας ὄργανον· πυρρὸς παμφαέστατος, πρὸς τοὺς λιμένας ἰθύων, τῆς ἀληθοῦς καταπαύσεως. Χριστὸν ἐκδησώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον...

Λόγοις καταρδευθεὶς ἱεροῖς, οἷάπερ ρεῖθροις Βασιλείου τοῦ Μάκαρος, ἐξήνησας ὥσπερ κῆπος, ἀνθοτρεφῆς ἀληθῶς, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης ἀνθη εὖσομα· καὶ θῖον οὐράνιον, ἐγεώργησας Ὅσιε, σαρκὸς νεκρώσας, τὸ φθειρόμενον φρόνημα, ἀγωνίσμασι, τῆς

οίας ἀσκήσεως· ὅθεν τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ζωῆς ὠφθης μέτοχος, καὶ ὄν Ἄγγελοις χορεύεις, Ζήνων Ὅσιων ἀγλάϊσμα· μεθ' ὧν ἐκδυσώ-
ει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Ασκητικοῖς παλάισμασι, τὸν παλαιὸν ἀπέθου ἄνθρωπον, καὶ τὴν
ἐν καινότητι ζωῆς ἐνέργειαν, ἐνεδύσω Ζήνων Ὅσιε· ἀκολου-
ήσας γὰρ Χριστῷ, ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς ἐγένου, ἀγγελικῆ πο-
ιτεῖα σου· καὶ νῦν τῶν δεσμῶν λυθέντων, τῶν μακαρίων ἐλπίδων
ἄπέρας ἐδέξω, καὶ πρεσβεύεις Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί,
Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου Πα-
ύλωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων· νῦν τὰς
μῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

*Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον,
καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου.*

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, λαθὼν τὴν χάριν, δι' ἀσκήσεως, ἀγίας Πά-
τερ, ζωῆς θείας ὑπεμφαίνεις τὰς χάριτας· καὶ τοῦ Σωτῆρος
εὐράπων γενόμενος, γραμματοφόροις βραβεύεις τὰ κρείττονα. Ζή-
νων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνου-
μεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκί γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεί-
η, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πά-
ρος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τὸ Ἀναστάσιμον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἔλιπες σοφῶς, τὰς τοῦ κόσμου φροντίδας, ἀνήλθες ἐν σπουδῇ, Πάτερ Ζήνων εἰς ὄρος, ἐκεῖθεν δὲ ἀνέδραμες, ἀρετῶν εἰς ἀκρόρειαν, καὶ ὠμίλησας, τῷ ποθουμένῳ αὐλῶς, εἰσδεξάμενος, τὰς παρ' αὐτοῦ ἐπιλάμπεις, ψυχῆς καθαρότητι.

Δόξα. ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν τάφῳ κατώκησας, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ, καὶ πᾶσαν ἐνέκρωσας, τὴν τῶν δαιμόνων ἰσχύν, ζωῆς θείας θέλεσιν ὄθεν τῆς ἀπαθείας, πλουτισθεὶς τῇ ἐλλάμψει, λύχνος φωτὸς ἐδείχθης, Πάτερ Ζήνων ἐν κόσμῳ, φωτίζων θεοφόρε, τοὺς πίστει προσιόντας σοι.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Κύησασα Ἄχραντε, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, δι' ἔλεος ἀφατον, ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν σῶν, λαθόντα τὸν ἄνθρωπον, ἔβλυσας τοῖς ἐν κόσμῳ, εὐλογίας τὰ ρεῖθρα ἔλυσας τῆς κατάρας, τῆς ἀρχαίας τὴν ἔχθραν διὸ Θεογεννήτορ, ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Ἄντι τοῦ Ἀμώμου, ὁ Πολυέλεος, μεθ' ὃν τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προσευχαῖς ἀνάοις καθοπλισθεῖς, καὶ δακρῶν τοῖς ρεῖθροις καταρδευθεῖς, ὦφθης Πάτερ Ὅσιε, ὡσπερ φοῖνιξ κατάκαρος, παρ' ὕδατα τῆς θείας ἀνθήσας ἀσκήσεως, καὶ φέρων τοὺς ἴστους, καρποὺς τῶν καμάτων σου· ὅθεν καὶ θαυμάτων, δεδεμένος τὴν χάριν, παρέχεις τοῖς χρήζουσι, δωρεὰν τὰ αἰτήματα, Ζήνων σκευὸς τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνηγν σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ὑπέρθεον Λόγον σωματικῶς, Θεοτόκε τεκοῦσα ὑπερφῶς, τὰ πάλαι τυπούμενα, ἐν τῷ νόμῳ ἐσφράγισας, καὶ μετὰ τὸν πάλιν, παρθένος διέμεινας, μηδὲλως λυμανθείσα, πυρὶ τῆς Θεητος· ὅθεν τῷ σῶ τῷ τόκῳ, τῶν ἀνθρώπων ἢ φύσις, τυχοῦσα ἦς πέτωκεν, εὐκληρίας δι' ἔλεος, εὐγνωμόνως κραυγάζει σοι· χαίρε κτηρίας ἀρχή, καὶ αἰτία καὶ σεπτὸν κεφάλαιον· χαίρε σκέπη ὁ κόσμου, καὶ μέγα προσφύγιον.

Τὰ ἀντίφωνα τοῦ ἤχου, τὸ Προκειμένον.

Ὡς συνήθως, καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, μεθ' ὃ, Ἀνάσιν Χριστοῦ θεασάμενοι... καὶ ψάλλομεν τό, Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου...

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος τοῦ τυχόντος ἤχου εἰς δ' μετῶν Εἰρημῶν, καὶ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὦδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ζωῆς τῆς ἀλήκτου ἐπιτυχῶν, καὶ ἀγλῆς αὐλοῦ, Πάτερ Ζήνων κατατρυφῶν, δῖωξον τὸ νέφος τοῦ νοός μου, ὅπως ἀξιῶς ὑμῆσω τὴν μνήμην σου.

Ως ὄναρ ἠγήσω τὰ ἐπὶ γῆς, τῆς θείας ἀγάπης, ταῖς ἀκτίσι καταυγασθεῖς, καὶ χαίρων τοῖς ἴχνεσι Κυρίου, ἀσκητικῶς ἠκολούθησας Ὅσιε.

Ηλίου τῆς δόξης ἐν τῇ ψυχῇ, τὸ φῶς ὡς ἐδέξω, παθημάτων τὸν σκοτασμόν, διέλυσας Ζήνων θεοφόρε, καὶ ἀρετῶν διαλαμπεῖς ταῖς πράξεσι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι ἐπὶ γῆς, τὸν ἄσαρκον Λόγον, τετοκυῖα δίχα τροπῆς, βροτῶν τὴν οὐσίαν Θεοτόκε, τῆς τοῦ Ἀδάμ κατακρίσεως ἔλυσας.

Καταβασίας κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν.

Ὦδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ζωηφόροις ἀκτίσι, τοῦ Πανουργοῦ Πνεύματος, Πάτερ ἀνελθῶν ἐν τῷ ὄρει, σεπτῶς ὠμίλησας, ζήσας ὡς ἄγγελος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐκκαθάρας, Ζήνων παμμακάριστε, πόνοις ἀσκήσεως.

Ηζωή σου θεόφρον, περιφανῆς γέγονε, πόνων ἱερῶν λαμπομένη, ταῖς ἀναβάσεσιν ὅθεν ὁ Κύριος, ὡς φαεινότατον λύχνον, κόσμῳ σε ἀνέδειξε, βίου λαμπρότητος.

Νεκρωθεῖς τοῖς παροῦσι, τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι, ἤκησας τὸν τάφον προθύμως, φωτὸς ὡς θάλαμον, Ζήνων μακάριε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν μανίαν, πᾶσαν ἀπενέκρωσας, γνώμης στερρότητι.

Θεοτοκίον.

Ως πυρίμορφος θρόνος, καὶ χρυσαυγὲς ὄχημα, φέρεις ἐν ἀγκάλαις Παρθένε, τὸν πάντα φέροντα, Χριστὸν τὸν Κύριον ὅθεν με λύτρωσαι Κόρη, τῶν ἀδίκων δέομαι, χειρῶν τοῦ δράκοντος.

Κάθισμα. Ὁχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πόνοις ἀσκήσεως, Πάτερ κατέβαλες, πᾶσαν τὴν δύναμιν, τοῦ πολεμήτορος, καὶ τὰς κινήσεις τῆς σαρκός, ἐμάρανας θεοφόρε· ἐν τὰ χαρίσματα, δεδευμένος τοῦ Πνεύματος, ἅπασι περίθλεπτος, ἰαίδέσιμος πέφηνας· καὶ νῦν Χριστὸν ἰκέτευε Ζήνων, δοῦναι ἡπταισμάτων λύσιν.

Θεοτοκίον.

Πὸν Ὑπερούσιον, Θεὸν κηύσασα, ἐν ὕλῃ σώματος, Ἀδάμ τὸν ἔκπτωτον, πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἀληθῶς, ἀνήγαγες εὐκληρίαν· ἐν τῇ κηύσει σου, πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται, καὶ θροτοὶ συγχαίρου· τοῖς Ἀγγέλοις τῇ δόξῃ σου, θοῶντες ὁμοφώνως Παρθένε· χαῖρε λεχαριτωμένη.

Ὁδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νόμῳ θείῳ ἐπόμενος, κόσμου τὰ ἡδέα ἐμφρόνως ἔλιπες, τὴν τερπνότητα τοῦ Κτίστου σου, Ζήνων ἐκζητήσας θερμῶ ἔρωτι.

Γῆ νηστεία τὸ σῶμά σου, ἱερῶς στομώσας ξίφος ἀμφίστομον, τοῦτο ἔδειξας μακάριε, τοῦ ἐχθροῦ συγκόπτον τὰ συστήματα.

Υψηλὴν τὴν διάνοιαν, ἔχων ταῖς μελέταις ζωῆς τῆς κρείττονος, ταπεινώσει καταθέβληκας, τοῦ ἐχθροῦ τὸ θράσος τὸ μετέω· ν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κόρη Πανάμωμε, τῶν ἀμαρτανόντων τὸ ἱλαστήριον· χαῖρε σκέπη καὶ κραταίωμα, τῶν εἰλικρινῶς μεγαλυνόντων σε.

Ὁδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ζφθης τοῖς ἐχθροῖς, φοβερός Πάτερ καὶ ἄληπτος, ὡς σκεπόμενος χειρὶ τῇ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δοξάσαντος τὸν θῆλον σου μακά· ε.

Νάματα ζωῆς, ἐκ χειλέων εἰσδεξάμενος, Βασιλείου τοῦ φω·

Θεογεννήτορ Πάναγνε, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ μέγα καταφύγιον, τῶν ἀνθρώπων καὶ σκέπη, μὴ διαλίπης πρεσβεύειν, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, δοῦναι πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ παθῶν θεραπειᾶν παντοδαπῶν, τοῖς σὲ μεγαλύνουσι Θεοτόκε, καὶ τὸ σεπτὸν σου ὄνομα, καθ' ἐκάστην φωνοῦσι.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου δ' καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια δ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ζήνων θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν, καταυγασθεὶς τὴν ψυχὴν, ταῖς ἄκτισι τῆς χάριτος, κοσμικῆς τερπνότητος, τὴν ἀχλὺν καταλέλοιπας, καὶ τὸν σταυρόν σου ἀναλαθόμενος, Χριστῷ προθύμως κατηκολούθησας ὡς τῶν ἀγῶνων σου! δι' ὧν καταθέβληκας, τοῦ δυσμενοῦς, πάντα τὰ φρυάγματα, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ζήνων θεόφρον μακάριε, τοῦ θεηγόρου Πατρός, Βασιλείου τοῖς ῥήμασι, καὶ σοφοῖς διδάγμασι, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὴν ἀγάπην τοῦ Παντοκράτορος, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὤφθης ὡς ἄγγελος, βίον ἀσώματον, διανύσας Ὅσιε ὅθεν Χριστός, λαμπρῶς σε ἐδόξασε, πλουσίαις χάρισι.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ζήνων θεοφόρε Ὅσιε, ἀνατεθεὶς τῷ Θεῷ, ἐν τῷ ὄρει προσέδραμες, ὄλος ἐνθεώτατος, καὶ ἐν τάφῳ κατώκησας ἔνθεν ταμείον ὤφθης τῆς χάριτος, τοῦ Παρακλήτου πολλῇ ἀσκήσει σου, νέμων ἐκάστοτε, δαψιλῆ βοήθειαν, τοῖς κομισταῖς, τῶν γραμμάτων Ἄγιε, ὡς συμπαθέστατος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον...

Ζήνων θεοφόρε Ὅσιε, θαυμαστωθεὶς ἐκ Θεοῦ, ἐν παντὶ περιβόητος, ὠφθης καὶ αἰδέσιμος, τοῖς πολλοῖς σου χαρίσμασι, καὶ ἐπελθόντων ἐχθρῶν κατέλυσας, θείᾳ δυνάμει θράσος πολέμιον ὅθεν ἰκέτευε, κομισταῖς μακάριε, δοῦναι αἰεὶ, ἄνωθεν βοήθειαν, γραμμάτων Ἄγιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τὸ τῆς ἀσκήσεως στάδιον, θεοπρεπῶς τελέσας, τὸ βραβεῖον
τῆς ἄνω κλήσεως, ἐδέξω Πάτερ· τῷ γὰρ θεῷ πόθῳ, τὸ χεῖρον
ὑπέταξας, ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σωτῆρος ζῶν, καὶ τῶν μελλόντων ἀ-
γαθῶν, ἀνακτυπούμενος τὸ κάλλος· καὶ νῦν αὐτῶν ἀμέσως μετέχων,
καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύων, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ζήνων
Ὅσιε, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Ἐπευλογημένη ὑπάρχεις...

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

*Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, Ἀναστάσιμα δ' καὶ ἐκ τοῦ κανό-
νος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' ᾠδή. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς
Κυριακῆς, τοῦ δὲ Ὁσίου ζήτησι τοῦ Ἁγίου Σάββα, ε' Δεκεμβρίου.*

Κοινωνικά. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον,...

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλνάριον.

Χαίροις θεοφόρε Ζήνων σοφέ, ἀρετῶν δόσιον, ὑποτύπωσις ἀλη-
θῆς· χαίροις ὁ παρέχων, πιστοῖς γραμματοφόροις, τῆς ἀρω-
γῆς σου Πάτερ, τὰς θείας χάριτας.

Δίστιχον.

*Ζωῆς με Ζήνων ἀξίωσον τῆς θείας
Γεράσιμον ὑμνοῦντα τὴν εἰσὶν σου.*